

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.736/2017/16.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. május hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján a Bf.III.736/2017. számú büntetőügyben meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2017. október 20. napján meghozott **6.B.342/2017/24.** számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2016. október 19. napjától, 2018. május 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulata]. A vádlottal szemben a Jászberényi Járásbíróság 4.B.89/2017/5. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat halmazati büntetésül - a Jászberényi Járásbíróság 4.B.89/2017/5. számú ítéletével elbírált - garázdaság vétsége [Btk. 339. § (1) bekezdés] és testi sértés vétsége [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt is 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, beszámította a szabadságvesztésbe a 2016. október 19. napjától az ítélet kihirdetéséig eltelt időt. Döntött a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben a vádlott irányultság megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést, amelyet a fellebbezési nyilvános ülésen akként pontosított, hogy az a büntetés enyhítését célozza. A védő enyhítésért fellebbezett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.138/2017/5-II. számú átiratában a tényállás kiegészítése, illetőleg helyesbítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő fenntartotta az enyhítést célzó fellebbezését, és a vádlott büntetlen előéletére, kiskorú családosi állapotára, a vádlott részbeni beismerésére és az időmúlásra tekintettel a börtönbüntetés jelentős mértékű enyhítésére tett indítványt.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen a védő indítványában foglaltakat osztotta, és sajnálatát fejezte ki a történetek miatt.

Az ítélet tábla a vádlott és a védő fellebbezését nem ítélte alaposnak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a tárgyaláson a sértettet nem figyelmeztette a Be. 82. § (1) bekezdés b) pontjában írt relatív mentességi jogára, amely szerint a tanúvallomást megtagadhatja az azzal kapcsolatos kérdésben, amelynek megválaszolásával önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná. Erre a figyelmeztetésre azért kellett volna, hogy sor kerüljön, mert mind a vádlott védekezésében, mind a sértett vallomásában szerepelt az az állítás, hogy a dulakodás során a sértett megütötte a vádlottat. Ebben a kérdésben tehát sértett tanút megillette volna a vallomás-megtagadási jog. A figyelmeztetés elmaradása miatt a Be. 82. § (2) bekezdése értelmében a törvénynek nem megfelelő figyelmeztetés esetén a tanúvallomás bizonyítékként nem vehető figyelembe. Ez a rendelkezés azonban akként értelmezhető, hogy a kirekesztés csak a sértett tanúvallomásának a mentességi joggal érintett részletére vonatkozhat, a tanúvallomás többi része törvényesen értékelhető bizonyítékként. Ennek megfelelően az ítélet tábla a Be. 78. § (4) bekezdése alapján mellőzte a bizonyítékok köréből a sértett tanú vallomásának azt a részét, amelyben a vádlott megütéséről nyilatkozott (9. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7-12. oldalain). A bizonyíték kirekesztése azonban az ítéleti tényállás megalapozottságát nem érintette, hiszen a vádlott és a 3. számú tanú vallomása alapján erre a részletre vonatkozóan is megállapítható volt a tényállás.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részben megalapozott volt, csak kisebb részben szorult az eljárás egybehangzó adatai alapján kiegészítésre, melynek az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján eljárva tett eleget.

Az ítélet 2. oldalán alulról az 5. bekezdést azzal egészítette ki, hogy a vádlottat a Jászberényi Járásbíróságon B.89/2017. számon indult büntetőügyben 2016. július 31. napján hallgatták ki gyanúsítottként.

Az ítélet 3. oldal 2. bekezdését azzal egészítette ki, hogy a vádlott miután a sértettre támadt, őt egy alkalommal közepes erővel bal oldalon, vesetájékon megszúrta. Amikor a vádlott a késsel a földön, a hátán fekvő sértettet felső teste irányában támadta és a késsel szurkált felé, mialatt a sértett a szúrásokat a lábával rugdosva igyekezett elhárítani, a vádlott közben azt mondta a sértettnek, hogy "Most már véged van, megöllek!".

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállása megalapozott volt, és a fenti kiegészítésekkel képezte a felülbírálat alapját. A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Elmulasztotta azonban az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában megállapítani azt, hogy az életveszélyes eredmény tekintetében a vádlott bűnösségének mely formája áll fenn. A vádlott felindult állapotban a 9 cm pengehosszúságú késsel közepes erővel vesetájékon szúrta meg a sértettet. Ezt követően a késsel továbbra is támadta a földön fekvő sértettet, miközben azt hangoztatta, hogy "Most már véged van, megöllek!". Arra figyelemmel, hogy célzottan

életfontosságú testtájékot támadott, nyilvánvalóan felismerte, hogy az adott módon a sértettnek életveszélyes sérüléseket okozhat, amelyet a kijelentése is megerősített. A cselekménye következményeivel kapcsolatban azonban közömbös maradt, abba belenyugodva cselekedett, ezért az életveszélyes sérülés tekintetében a vádlott eshetőleg szándéka megállapítható volt. Az ölési szándékot az ítélőtábla sem látta megállapíthatónak a fent említett kijelentés ellenére sem.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket túlnyomó részben helyesen számba vette, azonban a súlyosító körülmények körében a többszörös halmazatot kellett értékelni súlyosító körülményként, az enyhítő körülmények közül pedig mellőzni kellett a vádlott ténybeli beismerő vallomását, ugyanis az a bűnösség beismerésére nem terjedt ki.

Az ítélőtábla megítélése szerint a jelentős számú és súlyú súlyosító körülményekre tekintettel az elsőfokú bíróság által kiszabott - a 7 éves középértéket el nem érő - büntetés mértéktartó volt, enyhítése szóba sem jöhetett.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek voltak, ezért az ítélőtábla az első fokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A jogi indokolás kiegészítésre szorult.

A próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésének az alapja a Be. 330. § (4) bekezdése volt. A büntetéskiszabás alapjául szolgált még a Btk. 79. §-a, 80. § (1) és (2) bekezdése, továbbá a Btk. 81. § (3) bekezdése is. Hivatkozni kellett még a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás jogszabályi alapjául a Btk. 34., valamint 61. és 62. §-aira is. A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés alapja helyesen a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése volt.

Az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította ugyan a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, azonban azt nem a bírói gyakorlatnak megfelelően, dátumszerűen határozta meg, amelyet az ítélőtábla akként helyesbített, hogy a beszámítást a kezdő és végső időpont dátumszerű megjelölésével végezte el.

A végzés ellen a Be. 386. §-a alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2018. május 8.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.736/2017/16. számú végzése és a Szolnoki Törvényszék 6.B.342/2017/24. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2018. május 8.

Dr. Hegedűs István s. k.

a tanács elnöke